

Տարեկան գինը 10 լուրիկ, կէս տարվանը 6 լուր
Առանձին համարները 7 կօպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խթագրատան մէջ
Մեր հասցէն. Տիֆլիս. Редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédition «Mschak».

Ամբազրութիւնը բաց է առաւետեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)։

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն կեզուով.

УГЛІЧ

Եկատէրինա Գէորգեան և Բարսեղ Սարգսեան Եղիազարեանցները, Եկատէրինա Սարգսեան Ալիխանեանց, Թէկլէ Սարգսեան Տէր-Աստուրեանց և Մարիամ Սարգսեան Մարգարեանց ցաւակցաբար յայտնելով առաջինը իր ամուսնու և Վերջնները իշխանց եղբօր՝ ԲԱԼՇԻ ՍԱՐԳՍԵԱՆ ԵՂԻԱԶՈՐԵԱՆՑԻ մահվան մասին, խոնարհաբար խնդրում են ազգականներին և ծանօթներին պատուել իրանց ներկայութեամբ Հոգեհանգիստը, որը լինելու է շաբաթօր, սեպտեմբերի 21-ին, երեկոյեան 6 ժամին և յուղարկաւորութեան հանդէսը, որ լինելու է կիրակի օր, սեպտեմբերի 22-ին, առուտական 10 ժամին իր սեփական տանից, որ դանվում է Վելեամինօվսկի փողոցի վրա Ն^o 16, դէպի Մողնու սուրբ Գէորգ եկեղեցին։ Թաղումը կը լինի ս. Կարապետ եկեղեցու գաւթօւմ։

զարուեստագէտները այդ նոյն տիպերը խաղում են, հարկաւոր է, վերջապէս մոտառապէս զարդացած, ուսում առած, դիմելու ընդունակ անձնաւորութիւն լինել, —յանկարծ այդ տեսակ խոր հոգեբանական տիպեր յանձն են առնում ներկայացնել՝ տիկին Սիրանուշ և պ. Աբելեան: Տիկինը անտանելի էր մանաւանդ առաջին երկու գործողութիւններում, իսկ Աբելեան անտանելի էր ամբողջ պիէսայում: Աբելեան ներկայացնում էր ոչ թէ ոգով և խելքով մի հասունացած երիտասարդի գիտակցական արագ, որը սիրելով մի ընկած կնոջ՝ գիտակցօրէն յանձն է առնում իր սիրոյ օգնութեամբ բարոյապէս վերածնեցնել այդ կնոջ հոգին, բարձրացնել նրան դէպի իրան, —բայց նա ներկայացնում էր մի ինչ որ շակած գործակատարի, կամ գիմնազիստի տիպը, որը իր յետ քաշված բնաւորութեամբ ինքն չը գիտէ ինչպէս է սիրահարվել մի հասունացած կնոջ վրա: Իսկ տիկին Սիրանուշ հասկացել է արգեօք որ նա հասարակութեան առջեւ թարգման պիտի հանդիսանայ այնպիսի կնոջ տիպի և բնաւորութեան, որը ինքն ըստ ինքեան մի արտակարգ վեհ անձնաւորութիւն լինելով, հանգամանքների շնորհով ընկել է անկարգ կեանքի շրջանը, բայց տղամարդու մաքուր և անկեղծ սիրոյ զգացմունքի ներգործութեան առակ զարթնում են նրանում մինչեւ այժմ թմրած, քնած դրութեան մէջ եղած ուղղ բարձր, նուրբ, վեհ կանացի զգացմունքները.... Այդ տեսակ նուրբ զգացմունքներ ներկայացնելու համար բաւական են՝ զլխի աջ ու ձախ շարժուածքներ, աշեղերի խաղը, ձեռքերի դէպի երկինք բարձրացնելը, կամ սրտի վրա դնելը, ամբողջ հորմնով թռչութեանը, սովորական կանացի տիպն ու լայր, —այլ հարկաւոր է որ հարդակյին ներքին աշխարհի ամբողջ յուղը նուրքը արտափայլի դէմքի վրա, արոյայտվի դէմքի նուրբ միմիկայով:

Սակայն կարելի՞ է պահանջել այդ՝ մեր
իխսակիրթ, կամ անկիրթ դերասաններից,
որոնք մինչև անգամ իրանց արժանաւորու-
թիւնից ստոր են համարում յաճախել
Ֆիֆլիսի այժմեան ռուսաց թատրօնական
խմբի ներկայացումները, այդ դերասաններից
գոնէ մարդկային, հոգեկան յուզմունքների
արտայայտութիւնը սովորելու:

Առհասարակ ռուսաց դերասանները (ամ-
ոռջ Ռուսաստանում) այժմ այլ ևս այն
են, ինչ որ էին 30 կամ 50 տարի ա-
ւած: Նրանք հիմա ինտելիգենտ մարդիկ
են, ռուսաց դերասանները շատ անգամ
համալսարանում աւարտած երիտասարդ-
ներ են, դերասանուհիք ամենաընտիր ինտե-
լիգենտ շրջանիցն են, կանայք որոնք ան-
ցել են զիմնազիական ռւսման ընթացքը և
տացել են տնային լաւ կրթութիւն: Յայտ-
ի է, որ ինտելիգենտ մարդը աւելի դի-
ող, աւելի տպաւորվող, աւելի հասկացող
, քան թէ ոչ-ինտելիգենտները: Ինտելիգենտ
մարդը, դառնալով դերասան՝ կարող է
կատկերացնել մեր առջև և ինտելիգենտ
հարդու հոգեկան յուզմունքը և ռամբիկի
հոգեկան տանջանքները: Իսկ ոչ-ինտելի-
էնտ մարդը անընդունակ է նոյն իսկ իր
ըշանի մարդկանց տիպերը ձշղութեամբ
երկայացնելու, որովհետեւ կրթութեան պա-
տառութեան պատճառով՝ նրան պակաս է
րեցիթները դժուելու, ուսումնասիրելու և
րանց ձշղութեամբ իրացնելու ընդունա-
ութիւնը:

Գանք այժմ խաղին. խաղը այս անգամ
ոնէ այն կողմից վատ չանցաւ, որ դերա-
ստարները սերտել էին իրանց դերերը:
այց դիկցիան ամենքի մէջ անտանելի էր,
այցի Տէր-Պետրոսեանից, տիկին Մէլիքեա-
ից և մասամբ Աբելինանցից: Երկու առա-
նեները, մանաւանդ, ունեն որոշ, մարդկա-
ին ընական ձայնին և խօսակցութեան
սական ելեկջներին համեմատ առ ողջ
պարզ դիկցիա:

զուին հմուտ մի որ և է անձնաւորութեանը խնդրելու՝ իր լեզուն ու ոճը, նոյն իսկ իմաստը դրատելու.... Այդպիսով քեմ-բայ բօրօդա թարգմանվում է „հազլագիւտ միրուք“ փոխանակ ՝ “նօսր միրուք“ և այն.... Մի մարդ, առանց ուսումնական բազմակողմանի պատրաստութեան՝ յանձն է առնում խմբագիր լինել և յանդնում է երեակայել իրան, թէ իրաւոնք ունի առաջնորդել հասարակաց կարծիքը, և այլն: Նոյնը կարելի է ասել և մեր գերասանների մասին. ամեն տեղ հրեշտաւոր ինքնաշաւանութիւն և ինքնախարէութիւնն: Եւ իրաւ Դիւմայի հոչակաւոր պիհսան, որի երկու տիպերը՝ Մարգարիտա Գօթիէ և Արման Դիւվալ վաղուց արդէն դարձել են ամենաերկելի արտիստների խոր և բազմակողմանի ուսումնասիրութեան առարկայ, տիպեր, որոնց հոգեքանական նրբութիւնները փաքք ի շատէ օրինաւոր կերպով ներկայացնելու համար հարկաւոր է ուսումնասիրել և Դիւմայի պիհսանների ոգին, և նրանց մասին գրած կրիտիկները, հարկաւոր է կարդալ և այն գրուածքը՝ “Մանօն Լեսկօ“, որը ներշնչել է Դիւմային իր պիհսայի գաղափարը, հարկաւոր է տեսած լինել ուստար բեմերի վրա ինչպէս առաջնակարգ գե-

ոլոր նիւթերը ուղարկվում են այստեղից Ռու-
աստանի խորենը և Եւրօպա, զլսաւորապէս
· Պօլսի վրայով Մարտէ, Համբուրգ և միւս
այտնի ծովեղբեայ քաղաքները: Հէնց այս է
լատճառը, որ Ռուսովի մէջ ամենայայտնի Փիր-
անների գործն է միմիայն կօմիսիներութիւն:
Ռուսովի վաճառականութիւնը զլսաւորապէս
ուշաների, գերմանացիների և հայերի ձեռքումն
ուռւա Փիրմաններ շատ սակաւ են գտնվում.
այտնի են միմիայն մի քանիսը: Այս չորս ադ-
երի մէջ ամենաառաջին տեղը բռնում են
ութէ գերմանացիք. նրանց ձեռքումն է Ռուսովի
աճառականութիւնը. հայերն աւելի միջակ և
անր վաճառականներ են, չը նայելով որ այստեղ
յստեղ երևան են գալիս յայտնի Փիրմաններ, ինչ-
էս օրինակի համար Էալլօվ և Կ., Անանօվ և
. և այլն: Բայց այնու ամենայնիւ հայ վաճա-
ռականներն ունեն մեծ կարողութիւն իրանց
ուռքում. նրանք այդ գումարները ձեռք են բե-
րու վաճառականութեամբ և զարմանալին այն է,
շատերն այդ խոշոր փողատէրերից անփող են
ել և սկզբում փոքրիկ քթոցը ձեռքերին կիտ-
ն ծախելով են սկսել վաճառականութիւն և
դպէս հարստացել: Եւ բացի այդ, բոլոր օտա-
զգի փոքր վաճառականներին ճնշելով՝ Ռուսո-
նշանաւոր խանութներն իրանց ձեռքն են
ել, չը բաւականանալով դրանով խլել են օտար-
դիններից Ռուսով—Վլադիկավլիսեան, Ռուս-
վ—Խարկօվեան և Ռուսով—Վօրօննեժեան եր-
թուղինների գծերի վրա գտնվող բոլոր կայա-
նների պանդոկները: Ռուսովի հայ վաճառ-
ռութիւնը չէ ձգտում միմիայն փող գիզել,
նա իր ուշադրութիւնը դարձել է նաև մի
իշ հանգամանքի վրա, որը մի ժողովրդի հաս-
տվելու զլսաւոր պայմաններից մէկն է: Խօսքս
բզեմ. վերոյիշեալ քաղաքի հայ վաճառականը

մնայն ոյժ գործ է զնում հողեր ձեռք բերելու ահապին գումարներ է միսում և իրանից հաւատի ձեռքից լուսմ տներ ու կալուածեր և ահա դպիսավոլ Ռօստովի կենտրօնում գտնվող առան փողոցը, որ կոչվում է «Սածոյայ», ամենամեջիկ, մաքուր ու ճաշակաչէն տները, թւով ոտ 35, պատկանում են հայերին։
Այժմ տեսնենք թէ այդ հայ գաղթականութիւն թւով որպան է, Բնչ տեղերից է հաւաքվել, չափէս է պահպանված դրա մէջ հայութիւնը, և քան բարոյական կրթութիւն ունի։
Ռօստովում կը գտնենք 200—300 տուն հայ տանիք, որոնք զանազան երկիրներից են հաւաքվել. դրանցից շատերը նորմախիջնանցի են, տերը տաճկաստանցի, երևանցի, հիննախիջենցի, թումբուլեցի (Հին-Նախիջնանի մատ միւղ), սալմաստեցի և Պարսկաստանի այլ հայագագներից ու գիւղերից։
Այդ գաղթականութիւնը մի զարմանալի խառ-րդ է, տարբեր քնաւորութեամբ և կրթութեամբ բրդիկ. դրանց վրա զիսաւորապէս իշխում է եպտիական և պեսիմիստական ոգի և մարդ նօթանալով նրանց հետ, կը տեսնէ, որ մի զարմանալի երևոյթ չէ։ Այդ գաղթակաթեան մեծամասնութիւնը ունեցել է անցեալ այն էլ ոչ Ռօստովում Նա կը տեսնէ, որ այս անհատը ժամանակին եղել է իր հայրենիքում հարստութեան տէր և կորցրած լինելով այդ Ջինը, իր բաղդր փորձելու համար զիմել է ստով։ Միւաը զոհ եղած լինելով ժամանակից անբարոյական հոսանքին, ընկել է բաղդի մամբ այս քաղաքը. երրորդը իր հայրենի. մ այս ու այնտեղ թափառելուց յետոյ, ունե-չունեցած փողի փոխադրելով, հաստատվել է տեղ։ Զորբորդը տեսնելով, որ հայրենիքում արող է այլ ևս եղեքել խեղճ ժողովրդին,

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԲԱԹՈՒՄԻՑ

Սեպտեմբերի 10-ին
իմ նախընթաց նամակներից <Մշակի> մէ^{յայտնի} է, որ արտասահմանեան տախտակի վրա
դրված մաքսի առնելը յետաձգվեց մինչև առա
ջիկայ յունվար ամիսը: Այդ յետաձգումը զլսաւո
րապէս նրա համար էր, որ Քինանսների մինիստ
րը, ի նկատի առնելով գործարանատէրերի ի
րան տուած զեկուցումը, զիտաւորութիւն ունել
մօտիկ ծանօթանալու տեղական պայմանների հետ
այդ հարցի վերաբերութեամբ: Օղոսատոսի վերջին
օրերում յատկապէս դրա համար Պետերբուրգից
Բաթում եկաւ մինիստրի օգնական Զարուգին
Նկան ներկայացան տեղական գործարանատէրերի

Ըստրել է իր ասպարեզի համար Ռոստովը, մտածելով որ կարող է այստեղի ժողովրդի միամտութիւնից օգուտ քաղել: Բայց և այս անբաղդները մասամբ կարողացել են այստեղ բաղդաւոր դառնալ, կանօնաւորել իրանց կեանքը, աշխատել և հարստութիւն ձեռք բերել: Ահա և այս է պատճառը, որ Ռոստովի հայ գաղթականութիւնը «խաչագող» անուն է կրում:

Այս խառնուրդն աչքի առաջ ունենալով, իւրաքանչիւրը կարող է եղբակացնել, որ հայութիւնը գաղթականութեան մէջ շատ թոյլ է. նախ նա չը գիտէ իր մայրենի լեզուն. խօսք ի հարկէ, դանաղան անհատների մասին չէ, որոնք յաճախած լինելով հայոց գալոց՝ խօսում են մաքուր գրականական լեզուով: Բացի մայրենի լեզուի բացակայութիւնից, չը կայ և մի իշխող բարբառ. ընթերցողը թող փորձէ Ռոստովի հասարակական այգիում զբունելու, անշուշտ նրա ականջին կը համնէ. «Հաձէ, դուն աղէկ բան ես խորելու: «Օվաննէս, քնեալեականս հայրենքի», «ասար նեհեալըմ մուն պուտի պատվել էդեամը:» և այլն: Տարբեր մարդիկ, տարբեր խելքեր, տարբեր բարբառներ....

Մէկ օր Նոր-Նախիջնանի ուսումնարանն մէկի մէջ գտնվելուց տեսուչը յայտնեց ինձ, քանի օրից յետոյ պէտք է ուսումնարանում ճակախաղ լինի չքաւոր աշակերտների ուստի լինզրեց ինձ հետեւու իրան դէպի սենեակը, ուր գտնվում են հասարակութստացած ընծաները: Վերոյիշեալ սենեակը լուն պէս աեսուչը ցոյց տուեց ինձ մի կոտրած, փշացած, անպէտք իրեր, որոնց ոկել էր Ռոստովի հարուստ վաճառականների կը: Ես մնացի կատարեալ ապշած և մի բապէից յետոյ հարցրի տեսչին. արգեօք չէր բելի այդ իրերը յետ ուղարկել. սակայն նա հարցն առանց պատասխանի, թողնելով, կածուաներին ու բաժանեց նրանց մէջ, ապա մեց ինձ. «Վայն այդ հարուստի անուանակ թիւնն է, ես պէտք է ձեզ հետս անպատանեմ, այստեղ կը ծանօթանաք մեր ունեալ սարակութեան հետո:» Միւս օրը որոշված ժամանք մեր աղայի տունը, որի սենեակները մանում էին արքայական տան դահլիճներին, կէտ յատակի վրա հազիր կարելի էր շրջել, պէտք հառուստներ էին եղեւում և ամենա... և...

Հայ գաղթականութեան կեանքը նոյնպէս հայ-
կական չէ. իր պատերի ժառանգած բարի յատ-
կութիւնները ոտնակոխ է արած. այդ կեանքն ևս
խառնուրդ է. ձևականը և ստորն աւելի իշխող է:
Որսովի հայը պատրաստ է մի խնճոցի համար
հազարներ մխսելու, բայց եթէ ասես թէ տար
մի քանի կօպէկ այս ինչ բարեգործական նպա-
տակով կամ բաժանորդ գրվիր այս ու այն թեր-
թին, նա կամ ատելութեամբ կը լսէ և կը հե-
ռանայ, կամ թէ իր զիմաց կանգնած անձնաւո-
րութիւնից քաշվելով, ամաչելով ակամայ կը կա-
տարէ խնդիրդ: Ահաւասիկ թերեմ մի օրինակ իմ
կեանքից:

ժաշեա- Նաւապետները ոչ թէ միայն պակասի վվասը ըս-
որոնց տիպգած են տալ, այլ և ոռուսաց կառավարու-
ովթիւն- թեան նշանակած ակցիզը, որպէս արտասահմանի
այն եղ- համար ընդունած, բայց արտասահման չարտա-
դրված հանած ապրանքի: Դեսպանը հրաւիրել էր կառա-
բաթու- վարութեան ուշադրութիւնը դրա վրա:
աջանա- Զը նայելով որ ամեն անդամ ապրանք ընդու-
տեղա- նելիս, բացի գործարանների ծառայողներից, համ-
կա- րում են նաև շոգենաւի մարդիկ, բայց և այնպէս
համար նաւապետների աչքը այնքան վախեցած է Սինդի-
գոր- կատից, որ այդ վերջինի ապրանքները միշտ մի
ովթիւն պէսս աւելով են տանում, քան միւսներինք:
պիտի Ահա թէ ինչ հասարակ պատճառներից են ա-
: Այն ռաջանում այդ բոլոր անախորժութիւնները, ո-
պերում րոնք առիթ են տալիս այդպիսի անկերջ տարա-
ձացնէ,

որքան էլ հաւատացնենք, չը պիտի հաւատան մեղ-
մի անդամ միայն—շարունակեց նա—մի անդիլա-
ցի կապիտան կամչեց ինձ իր մօտ և որպէս աղ-
իւր մարդ ինադրեց, որ չը խաբենք իրան, որով-
հետեւ նա ինքը ևս մտագիր չէ խարերայութիւն-
ներ անելու: Այդպէս էլ արինք. նրանից յետոյ
այդ շոգենաւում երբէք արկղ չէ պակասում.
մենք փոխադարձապէս հաւատում ենք միւսնաց
և խարելու էլ հարկաւորութիւն չունենք:

Ա.Բ. Ա.Կ.

Պատահել են զէսքեր, որ նաւապետը ցանկա-
նալով հանգամանքից օգուտ քաղել, հաշիների
մէջ մի կամ մի քանի հարիւր արկդ յանկարծ
պակասացրել է, նաւահանդիստներից մէկում
ծախելու նպատակով: Ինչ անի այդտեղ ապրանք
յանձնող գործակատարը. նա միջոց չունի շոգե-
նաւի մէջ եղած բոլոր ապրանքի քանակութիւնը
ստուգելու, ոչ սառնասիրա անդիմացուն իր ճշ-
մարտութեան մէջ համոզելու և ոչ էլ վնասը իր
գրպանից ալու գործարանին, որտեղ իմացածին
պէս նրան գուրս կը վռնդեն. ուստի նա էլ իր
կողմից ամեն միջոց գործ է դնում խարելու խո-
րամանկ երօպացուն. և պէտք է ասած, որ մե-
սից և ըսնք այդ զէսքում փառաւոր կերպով աջողում
են: Որքան է լինում խեղճ նաւապետի զարման-
քները երբ տեղ հասնելով նա ոչ թէ միայն իր
ոով, և 100 արկդը չէ գտնում, այլ և ստիպված է մի
այսու քանի հարիւրի փողն էլ իր գրպանից տալու:
և ակա-
պատ-
ղակի
ստիպ-
վրա
նտեղի

— Իսյց լաշ սկուս ուստիք այդպէս ասելոց—
ար է նկատեցի ևս մի օր գործարանի ծառայողներից
մէկին—չէ որ նոյն խսկ Անդիկատօր շատ էլ ու-
վարչի բախ չէ այդուսակ բաների համար, և չի էլ ցան-
կանայ, որ այդպիսի խաթերայութիւններ տեղի
ունենան:

Արդէն մի անգամ սկսել են նաւազետները
մեզ չը հաւատալ—պատասխանեց նա—հետևա-
պէս, եթէ մենք ճշդութեամբ հաշւելու էլ լինենք,
ով կերաշխաւորի, որ նրանք կրկին մի քանի հա-
րիւր չեն ուրանայ, և այդ էլ նրանք կանեն, ոչ
թէ խարելու համար, առ նոր համար, որ նորանո

Կածութեականութեան պակասում են թարմ երիտա-
սութեականութեան պակասում են թարմ երիտա-

